

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.46. Initia S. Sturmii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

hunc Sanctum numerant, inter præci-
 puos Auctores Hymnorum suorum, quos
 in Officio Divino decantant. Tandem
 eidem Historia Indica de Barlaam & Jo-
 saphat tribuitur, sed dubium est, an ipse
 scripserit, & multo magis an vera sit hæc
 historia. Ceterum quo anno S. Joannes
 Damascenus obierit, nescimus, sed ejus
 memoriam sexto Maji colit Ecclesia.

Sæcul. VIII.
 A. C. 744.

Mart. Rom.
 6. Maj.
 Boll. to. 13.
 p. 108.

§. XLVI.

Initia S. Sturmii.

In Germania S. Bonifacius, ut Religio-
 nem solide stabiliret, ad laborante
 S. Sturmio Discipulorum suorum fidelis-
 simo, Monasterium Fuldense celeberrimum
 fundavit. Sturmii natus erat in
 Bavaria nobilibus parentibus & Chri-
 stianis, qui eum S. Bonifacio instituendum
 tradiderunt, plures enim parentes filios
 suos ejusdem curæ committebant. S. E-
 piscopus Sturmium in Hassiam perdu-
 ctum in Monasterium Fridelariense mi-
 sit, sub Disciplina S. Vigberti, qui magna
 cura puerum informare cœpit. Ibi igi-
 tur Psalmos memoriæ mandavit, Sacram
 Scripturam, cujus sensu spirituali po-
 tissimum delectabatur, assidue legens.
 Pudicissimum juvenem humilitas quo-
 que & charitas omnibus commenda-
 bant: unde totius Congregationis con-
 sensu Presbyter ordinatus vicinis popu-
 lis

vit. S.
 Sturm. to. 4.
 Act. SS. Be.
 p. 270.

Sæcul. VIII.
A. C. 744.

lis Verbum Dei prædicare cœpit & miraculis clarescere, sanans ægrotos, & obsessos liberans. Annos deinde ferme tres Presbyteri munere functum, cupido incessit, inspirante Cælo, in Desertum recedendi, cumque desiderium suum manifestasset S. Bonifacio, is consilium tanquam Divinitus suggestum approbans, socios duos dedit, mandatis instruxit & Benedictionem abituris impertitus dixit: *Ite in Silvam Bochonam* (quæ a fagorum multitudine ita dicebatur) & *quærite locum Servis Dei aptum.*

Itaque per loca deserta vagantes, ubi nihil nisi cælum & terram altis arboribus impeditam conspiciebant, elapso triduo Hirsfeldam perveniunt, & credentes hunc locum sibi a Deo destinari, casas exiguas ex libris arborum construunt, ubi diu morati sunt, jejuniis, vigiliis & orationibus vacantes.

Hæc fuere Monasterii Hirsfeldensis initia anno septingentesimo trigesimo sexto. Haud multo post S. Sturmius S. Bonifacium adiit, & ubi sibi sedes novas elegissent, retulit. Dixit S. Bonifacius: *Locus iste non videtur mihi satius; scitis enim haud procul versari Saxones, nationem ferocem. Ergo locum remotiorem quærite.* S. Sturmius in desertum suum reversus delectis duobus sociis ratem conscendens Fulda amne
adver-

adversis fluctibus vectus est. Cum post ^{Sæcul. VIII.} triduum nulla Regio placeret, Hirsfeldam ^{A. C. 744.} rediit. Tum a S. Bonifacio vocatus Fridelariam venit, & hujus itineris rationem exposuit. At Vir Sanctus iterum Sturmio præcipere, ut iterato omnia lustraret, asseverans, scire se, quod Deus in illo deserto Servis suis habitationem præparasset. Tunc vero Sturmius solus viam carpit asino insidens Psalmos cantans, & assidue orans. Ubi-
cunque a nocte occupabatur, manebat, timens vero asino suo, ne a belluis devoraretur, lignis cæsis eum quasi septis includebat. Ipse postquam frontem signo crucis signasset, tranquille somnum capiebat. Quadam die cum ad viam publicam, quæ Moguntiam ducebat, pervenisset, incidit in magnam multitudinem Sclavorum, qui in Fulda corpora alluebant. Hi populi e Septentrione advenerant, jamque ultra annos centum Imperii Ditiones depopulabantur, & usque in Germaniæ viscera penetraverant. Hi tunc quidem Virum sanctum riserunt, sed incolumem dimiserunt. Tandem invenit locum, qualem jam diu exoptabat, quem satis exploratum, postquam attente notavit; id S. Bonifacio nunciavit. Is sciens, locum illum in ditione Carolomanni esse positum, eundem a Principe sibi petiit ad fundandum Monasterium,

Sæcul. VIII. nasterium, addens; *Quod nemo bucu-*
A. C. 744. *que in parte Orientali Regni tui mol-*
tus est.

Carolomannus hunc locum, spatiumque quater mille passuum in circuitu lubenti animo S. Viro concessit, & conscriptis donationis litteris viros nobiles illius Regionis convocavit, quos suo hortatu permovit, ut quisque illa omnia, quæ in loco ad fundandum Monasterium definito possidebat, Deo donaret.

§. XLVII.

Monasterium Fuldense fundatur.

Igitur S. Sturmus septem aliis Monachis adjuvantibus prima hujus Monasterii fundamenta posuit, anno post fundatam Hirsfeldam nono, salutis humanæ septingentesimo quadagesimo quarto, Indictione duodecima, die mensis primi, id est Martii, duodecimo. Elapsi bimestri adfuit ipse S. Bonifacius cum magno artificum numero, qui in terra excolenda & ædificanda Ecclesia operam Monachis addixerunt; sed & ipsi manibus suis laborabant, & sibi ipsis ministrabant. Vir Sanctus Bonifacius ad montem vicinum, quem ideo *montem Episcopi* appellarunt, divertere solebat, ut orationi vacaret.

Cum anno sequente illo rediisset, novellis Monachis plurima vitæ asceticæ præce